

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „ASOIO”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „ASOIO” împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „ASOIO” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 18 august 2014, SRL „ASOIO” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu DGTPCC cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „ASOIO” a indicat că prin Dispozițiile Primarului mun. Chișinău nr. 653-d și 654-d din 11 iulie 2014 au fost anulate rutele municipale de microbuz cu nr. 102, 155 și 160 administrate de reclamantă din 2001 în baza contractelor încheiate cu DGTPCC, urmare a câștigării concursului petrecut de Comisia de concurs a Consiliului mun. Chișinău pe un termen de 3 ani și prelungite până în prezent.

Afirmă că, conform contractelor de administrare a rutelor 102, 155, 160 încheiate între SRL „ASOIO” și DGTPCC la 27 iulie 2001 cu modificările și completările din 21 ianuarie 2005, părțile au stabilit că rezilierea contractului în mod unilateral se va face cu cel puțin 30 zile pînă la rezilierea acestuia.

Consideră reclamanta SRL „ASOIO” că aceste dispoziții sunt ilegale, emise cu încălcarea procedurii stabilite de părți, și anume prin prescripția Inspectoratului Auto de Stat al Secției Supraveghere de Transport și Circulației rutiere a Direcției Poliției mun. Chișinău a fost sistată imediat activitatea unităților de transport la 16 iulie 2014 cu întocmirea proceselor-verbale de contravenție, fiind stopată activitatea pe perioada 16 iulie 2014-16 august 2016 a 196 de șoferi care activau pe rutele respective,

prejudiciind întreprinderea cu 1 580 000 lei ce constituie venitul mediu care se obține de la transportarea călătorilor la aceste rute.

Declară reclamanta SRL „ASOIO” că pînă în prezent contractele de administrare a rutelor nr. 102, 155, 160 încheiate între SRL „ASOIO” și DGTPCC la 27 iulie 2001 cu modificările și completările din 21 ianuarie 2005 nu au fost reziliate și conform informației eliberate de Camera de Licențiere nr. 01/1855 din 06 august 2014, SRL „ASOIO” este titularul licenței nr. 027205 din 17 ianuarie 2008 pentru genul de activitate transport auto de călători în folos public valabilă pînă la 17 ianuarie 2018.

Sustine reclamanta că în vederea respectării căii prealabile la 16 iulie 2014 a depus cerere la Primăria mun. Chișinău privind anularea Dispozițiilor nr. 653-d din 11 iulie 2007 și nr. 654-d din 11 iulie 2014 ca fiind emise contrar prevederilor legale.

Cere SRL „ASOIO” anularea dispozițiilor Primăriei mun. Chișinău nr. 653-d și nr. 654-d din 11 iulie 2014 ca fiind emise cu încălcarea prevederilor legale, competenței și a procedurii stabilite.

Pe parcursul examinării pricinii, reclamanta SRL „ASOIO” și-a concretizat pretențiile, solicitînd anularea parțială a dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 653-d din 11 iulie 2014 în partea ce ține de rutele municipale de microbuz nr. 102 și 160, anularea integrală a dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 654-d din 11 iulie 2014 cu privire la anularea rutei municipale de microbuz nr. 155 și obligarea Primăriei mun. Chișinău și subdiviziunile sale să nu creeze obstacole în administrarea rutelor municipale de microbuz nr. 102, 160, 155.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „ASOIO” cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015.

Atît prima instanță, cât și instanța de apel întru argumentarea soluției privind netemeinicia acțiunii înaintate au constatat faptul încălcării de către SRL „ASOIO” a prevederilor pct. 2 din contractele de administrare a rutei de microbuz și a acordurilor adiționale la aceste contracte, fapt care permite rezilierea unilaterală a contractelor de administrare de către Primăria mun. Chișinău, mai mult ca atît, dispozițiile nr. 653-d și 654-d din 11 iulie 2014 au fost emise în baza studiului de consultanță asupra proiectului „Strategia de dezvoltare a transportului public în mun. Chișinău pentru anii 2014-2015” în vederea excluderii dublării iraționale a rutelor de microbuz cu cele de troleibuz și autobuz.

La 01 septembrie 2016, SRL „ASOIO” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii..

În susținerea recursului SRL „ASOIO” a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea și au apreciat arbitrar probele.

Menționează recurenta că unicul motiv pentru care Primăria mun. Chișinău a anulat rutele municipale de microbuz 102,155 și 160 este că aceste rute dublează rutele de troleibus și autobuz, însă nu a fost luat în considerație faptul că autoritățile administrației publice locale au obligația să asigure tratament egal pentru toți operatorii din cadrul comunității respective și să asigure un mediu de afaceri transparent.

Indică că prin decizia irevocabilă a CSJ nr. 3r-370/12 din 11 aprilie 2012, instanța de recurs a constatat că contractul de administrare a rutei de microbuz reprezintă o autorizație eliberată de administrația publică locală pentru desfășurarea activității de transport public de pasageri în mun. Chișinău care poate fi retrasă, iar activitatea întreprinderii suspendată doar în baza unei hotărâri de judecată emise în temeiul art. 17 al Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235 din 20 iulie 2006.

Declară recurenta SRL „ASOIO” că din partea Primăriei mun. Chișinău nu a existat nici o declarație de reziliere a contractelor, respectiv nu au fost respectate clauzele contractuale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 a fost expediată în adresa SRL „ASOIO” la 29 iunie 2016 (f.d. 46) și recepționată de către recurentă la 04 iulie 2016 (f.d. 59).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SRL „ASOIO” la 01 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 14 septembrie 2016, în adresa intimatului Primăria mun. Chișinău a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „ASOIO” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „ASOIO” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „ASOIO” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul SRL „ASOIO” precum că unicul motiv pentru care Primăria mun. Chișinău a anulat rutele municipale de microbuz 102,155 și 160 este că aceste rute dublează rutele de troleibus și autobuz, nefiind asigurat un tratament egal pentru toți operatorii din cadrul comunității respective și un mediu de afaceri transparent, deoarece este neîntemeiat. Materialele pricinii indică că pe parcursul anilor 2013-2014 în adresa DGTPCC au parvenit 16 petiții și 4 reclamații telefonice privind încălcarea prevederilor regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje comise de conducătorii auto care activează la rutele administrate de către SRL „ASOIO”, iar ulterior în urma controlului au fost întocmite 12 procese-verbale de constatare a încălcărilor prevederilor contractelor de administrare, comise de către conducătorii mai multor unități de transport ale rutelor nominalizate.

Astfel, Primăria mun. Chișinău a acționat prin prisma autonomiei decizionale, organizaționale, gestionare și financiare, exercitându-și dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului nici argumentul recurenteii SRL „ASOIO” precum că din partea Primăriei mun. Chișinău nu a existat nici o declarație de reziliere a contractelor, nefiind respectată procedura stabilită în clauzele contractuale, deoarece în adresa recurenteii pentru nerespectarea condițiilor contractuale au fost expediate 4 reclamații, însă aceasta nu s-a conformat prevederilor contractuale stabilite de părți și nu a înlăturat încălcările comise.

Referitor la argumentul recurenteii cu privire la decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție nr. 3r-370/12 din 11 aprilie 2012, prin care instanța de recurs ar fi constatat că contractul de administrare a rutei de microbuz reprezintă o autorizație eliberată de administrația publică locală pentru desfășurarea activității de transport public de pasageri în mun. Chișinău care poate fi anulată doar în baza unei hotărâri judecătorești, Colegiul îl consideră irelevant speței din următoarele considerente.

Practica judiciară nu constituie un izvor de drept, iar decizia la care recurenta a făcut referire este emisă în baza unui litigiu între aceleași părți, dar cu obiect juridic diferit, astfel prevederile date nu au aplicabilitate litigiului în cauză.

Or, prin dispoziția 653-d și 654-d nu toate rutele de microbuz deținute de SRL „ASOIO” au fost anulate, drept urmare nu a fost necesară retragerea licenței SRL „ASOIO” care continuă să fie valabilă pînă la 17 ianuarie 2018 (f.d. 24).

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „ASOIO” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „ASOIO” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic